

**ONTWERP VAN DECREET TOT WIJZIGING VAN ARTIKEL 5 EN 42 VAN DE
WET VAN 14 AUGUSTUS 1986 BETREFFENDE DE BESCHERMING EN HET
WELZIJN DER DIEREN**

Samenvatting:

Het doel van dit ontwerpdecreet is om de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren aan te passen om te voorzien in een uniforme vergoedingsregeling voor de erkende dierenasielen wanneer deze in beslag genomen dieren opvangen.

Verder wordt ook voorzien in een rechtsgrond in de Dierenwelzijnswet teneinde tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State, afdeling wetgeving, met nr. 67.857/1/V van 31 augustus 2020. De Raad stelt meer bepaald voor om het artikel 5, § 2, eerste lid, van de Dierenwelzijnswet uitdrukkelijk aan te vullen met de vermelding van "het kweken van dieren" als een mogelijke erkenningsvoorwaarde voor de erin vermelde inrichtingen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering en inhoud

1. In de beleidsnota 2019-2014 Dierenwelzijn wordt het ontwikkelen van een coherent en vooruitstrevend beleid voor alle categorieën van dieren vooropgesteld. Als operationele doelstelling wordt er dan ook meer en meer ingezet op de versterking van het dierenwelzijnsbeleid op het lokale niveau en de verdere professionalisering van de erkende dierenasielen. Ook wordt er ingezet op een kordate handhaving.

2. Onder meer met betrekking tot de kordate handhaving wordt er ook een impact verwacht op de werking van de erkende dierenasielen die inbeslaggenomen dieren opvangen in het kader van het huidige artikel 42, §5 van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn van het dier (hierna: Dierenwelzijnswet). Artikel 42, §5 van de voormelde wet houdt een vergoedingsregeling in zich, waarbij het aan de dierenasielen zelf toekomt om de vergoedingen te gaan verhalen op de verantwoordelijke van het dier. In de praktijk blijkt echter dat de erkende dierenasielen veelal te maken krijgen met wanbetalingen, waardoor het financiële risico ook in grote mate bij hen komt te liggen. Artikel 42, §5 van de Dierenwelzijnswet voorziet evenwel in een mogelijkheid voor de Dienst Dierenwelzijn om de vergoeding voor te schieten, maar ook dit geeft in de praktijk aanleiding tot discussie. De vraag rijst namelijk welke kosten er in aanmerking kunnen worden genomen en welke kosten er effectief kunnen worden verhaald op de verantwoordelijke van het dier.

3. Dit ontwerp wenst te verhelpen aan die problematiek door een systeem in te voeren waarbij de kosten die gemaakt worden door de erkende dierenasielen op de verantwoordelijke van het dier worden verhaald door de Dienst Dierenwelzijn. Er wordt geopteerd om de Dienst Dierenwelzijn zelf de rol toe te bedelen om de

kosten te gaan verhalen op de verantwoordelijken van de dieren, waarbij de Dienst Dierenwelzijn dan in een volgende instantie – in combinatie met subsidies die zullen worden toegekend op basis van het recent ingevoerde artikel 5bis in de Dierenwelzijnswet en haar uitvoeringsbesluit– deze kosten aan de erkende dierenasielen zal vergoeden. De kosten voor de opvang van inbeslaggenomen dieren worden hierbij dus geïntegreerd in een ruimer systeem voor de ondersteuning van de dierenasielen.

B. Totstandkomingsprocedure

II. Toelichting bij de artikelen

Artikel 1

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting

Artikel 2

Door middel van artikel 2 wordt artikel 5, §2, eerste lid van de Dierenwelzijnswet aangevuld met de vermelding van het kweken van dieren als een mogelijke erkenningsvoorwaarde voor de erin vermelde inrichtingen, zijnde hondenkwekerijen, kattenkwekerijen, dierenasielen, dierenpensions, handelszaken voor dieren, markten en dierentuinen. Deze aanvulling gebeurt teneinde tegemoet te komen aan het advies van de Raad van State, afdeling wetgeving, met nr. 67.857/1/V van 31 augustus 2020.

Artikel 3

Artikel 3 van het ontwerp van decreet voert een wijziging door aan artikel 42 van de Dierenwelzijnswet. Aan paragraaf 1 van de voormelde bepaling enerzijds wordt een derde tot en met vijfde lid toegevoegd en paragraaf 5 anderzijds wordt volledig vervangen.

Er wordt een uniform systeem ingevoerd voor de maatregelen die worden genomen op basis van de paragrafen 1, 2 en 4 van de Dierenwelzijnswet. In paragraaf 5 wordt bepaald dat de verantwoordelijke van het dier een vergoeding verschuldigd is voor de kosten die aan de voormelde maatregelen verbonden zijn. De tarieven worden door de Vlaamse Regering vastgesteld. Er wordt verder verduidelijkt dat het aan de Dienst (zijnde de Dienst Dierenwelzijn) toekomt om deze vergoeding te gaan verhalen op de verantwoordelijke van het dier. Het erkend dierenasiel kan dus niet langer zelf de kosten gaan verhalen op de verantwoordelijke. In een besluit van de Vlaamse Regering zullen de nadere regels daaromtrent verder worden vastgesteld.

Het is de bedoeling dat de door de Dienst geïnde vergoedingen terugvloeien naar het erkende dierenasiel. Het erkend dierenasiel dient daarvoor overeenkomstig het nieuw toegevoegde lid 3 van paragraaf 1 aan de Dienst een overzicht te bezorgen van de dieren die werden opgevangen en de periode waarvoor zij worden opgevangen. In het kalenderjaar dat volgt op het jaar waarin de inbeslagname is gebeurd, wordt een vergoeding betaald aan het erkende dierenasiel voor de opvang (cf. lid 4). Aan de Vlaamse Regering wordt tenslotte delegatie verleend om de nadere regels vast te stellen voor wat betreft de procedure, vermeld in de nieuw toegevoegde leden 3 en 4 (cf. lid 5)

Artikel 4

Artikel 4 bepaalt de datum van inwerkingtreding.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Jan JAMBON

De Vlaamse minister van Onderwijs, Sport, Dierenwelzijn en Vlaamse Rand,

Ben WEYTS